

Lukasz Mańczyk

távolléti ív

(lista nieobecności)

nem voltam ott
kifogytam
bár valahogy mégis
hű voltam hozzád
gondoltam rád
tudtam hogy elárullak
ez már sok

nem voltam ott
a pontyért sorban állók közt
a pártértekezleten

nem volt időm
minden dolgomat elintézni
még ha akartam volna is

nem volt időm
téged értesíteni

nem voltam
veled

amikor szeretkeztünk felemeltem tekintetemet
és másik nőt láttam
te ezt tudtad és nem néztél rám
nem voltam ott
amikor fiunk
a világra jött
egyedül voltál vele

ezért
ő folyton fél
ő olyan nagy
és nem felejtí el
amire pedig emlékezni sem tud

nem izgattak a kerek évfordulók fényei
sem az egyszerűbbeké
nem voltál számomra érdekes
nem voltál számomra fontos
ő sem

most mikor erről elmélkedem
akkor negyven éves voltam
most hetven vagyok

még mindig távollévő
még mindig hiányzó

valaha kevés
volt az erőm
most
még kevesebb

valaha lefeküdtem ha akartam
most fekszem mert muszáj

az én jelenlétem itt
véletlen

*

*** * * (a pincébwén félhomály van...)**

*(*** w pínwicy jest mrok...)*

*Ó, a padlások, gyermekkorunk paradicsoma!
Mára csak a pincék maradtak nekünk
Julia Hartwig*

a pincében félhomály van
ritkán megyek le a saját pincémbe
még van időm
ne adj' Isten holttestet találok
aztán eltakaríthatom mert eltagadni ez nem

karrierem
nem tudom visszaidézni
„mert ezzel a dologgal így vagyunk...”
úgy mintha a kollégiumi nadrágot felhúzvva
tudnom kellene enyém vagy a haveromé

mindent megtehettem
az első szakmám az újságírói szakma volt
és így megkapaszkodtam valamikor tizenkilenc éves koromban
mert hogy valamit tenni kell

nem ugrottam le gumikötélen esetleg majd
a következő állomáson Jureknél
főleg a rendszeres aquaparki lézengések után
leginkább a zárt sárga csúszdát szeretem síkos és úgy szippant be
hogy érzem miként közelítem saját orgazmusomat ha
a beteljesülés sárga nyílásába csusszanok

nálam éj van
és a lámpa sem ég
az emberek akár a patkányok mondom akár a patkányok

nyikorgott az ajtó
megemelkedtek a székek

és

most mindannyian saját

pincéikbe tartanak

elrendezni az olvadó-biztosítékot vagy automatát

holnapra minden bizonnyal jobb lesz.

*

az első poszt-erotik

(piemwszy post-erotyke)

tehát ez minden
és nincsen semmi más

aláhull az idő
távolabb csak a halál
bámul az életet továbbadóknak
a vándorok szemébe

kihűlt a kályha
és hideg sziszeg a kéményen át

leesett a hó
leesett a légnyomás
és aludni akarok

senki nem jár a nyomunkban
senki nem jön
idáig
nincs miért

csak a szomszéd
jött ki fekete lábuszonyokkal
hogy végigugráljon a dűnéken

a kémény beszívja a telet
és minden világossá válik
elkerülhetetlenül
baktatsz
arra a helyre
ahol minden befejeződik